

930-44

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 930

Date of filing: 12-1-93

** AWARD - Type of Award Award
- Date of Award 12 Jan 1993
 pages in English 7 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
 pages in English pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
 pages in English pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
 pages in English pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
 pages in English pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____
 pages in English pages in Farsi

دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحدہ

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
AWARD

Case No. 930
Chamber Three

پرونده شماره ۹۳۰
شعبه سه
حکم شماره ۳-۹۳۰-۵۴۱

DUPLICATE ORIGINAL
نسخه برابر اصل

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحدہ
FILED ثبت شد
DATE 12 JAN 1993
تاریخ ۱۳۷۱ / ۱۰ / ۲۲

جولیت آلن ،

خواهان ،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران ،

خوانده .

English version
Filed on 11 DEC 1992
نسخه انگلیسی صادره تاریخ ۱۳۷۱ / ۹ / ۲۰
ثبت شده است .

حکم

یک - گردش کار

۱ - در تاریخ ۲۹ دیماه ۱۳۶۰ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۲]، خواهان، جولیت آلن دادخواستی علیه خواننده، دولت جمهوری اسلامی ایران به ثبت رساند و بابت مستغلاتی در ایران که حسب ادعا متعلق به اوست و پس از انقلاب بنا به ادعا "ضبط" شده، غرامتی به مبلغ ۱،۱۴۲،۰۰۰/- دلار مطالبه کرد.

۲ - خواهان ادعا می‌کند که در تاریخ هفتم بهمن‌ماه ۱۳۲۳ [۲۷ ژانویه ۱۹۴۵] از والدین ایرانی در تهران - ایران متولد شد و پس از ازدواج با یک امریکایی در تاریخ ۲۲ مردادماه ۱۳۴۸ [۱۳ اوت ۱۹۶۹]، در ۱۶ مردادماه ۱۳۵۲ [هفتم اوت ۱۹۷۳] تابعیت ایالات متحده را کسب کرد.

۳ - هیئت عمومی دیوان طی تصمیم شماره ۳۲ - الف ۱۸ مورخ ۱۷ فروردین ماه ۱۳۶۳ [ششم آوریل ۱۹۸۴] خود در پیرونده شماره الف - ۱۸ ، (چاپ شده در 251 Iran-U.S. C.T.R. 5) نظر داد که: "صلاحیت رسیدگی به دعاوی دارندگان تابعیت مضاعف ایران و ایالات متحده علیه ایران را در مواردی دارد که تابعیت غالب و موثر خواهان طی دوره ذیربط (یعنی از تاریخ ایجاد ادعا تا ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ / ۲۹ دیماه ۱۳۵۹) تابعیت ایالات متحده بوده است." رجوع شود به: صفحه ۱۹ همان ماعخذ که در 265 Iran-U.S. C.T.R. 5 به چاپ رسیده است.

۴ - بر این اساس، در تاریخ هفتم مردادماه ۱۳۶۴ [۲۹ ژوئیه ۱۹۸۵] دیوان به خواهان دستور داد "کلیه ادله و مدارکی را که مایلت دیوان مورد بررسی قرار دهد تا تعیین نماید که آیا خواهان تبعه ایالات متحده است یا تبعه جمهوری اسلامی

ایران و یا تبعه هر دو کشور، و در صورت داشتن تابعیت هر دو کشور، تابعیت غالب و موثر وی کدام است"، به ثبت رساند.

۵ - پس از آنکه خواهان در تاریخ سوم آبانماه ۱۳۶۴ [۲۵ اکتبر ۱۹۸۵] لایحه‌ای به انضمام مستندات آن تسلیم کرد، دیوان در تاریخ ۲۳ آبانماه ۱۳۶۴ [۱۴ نوامبر ۱۹۸۵] به خواننده دستور داد "کلیه اسناد و مدارکی را که مایل است دیوان درباره موضوع تابعیت خواهان مورد بررسی قرار دهد" به ثبت رساند. دیوان پس از سه بار تمدید مهلت خواننده، طی دستور مورخ ۱۷ بهمنماه ۱۳۶۵ [ششم فوریه ۱۹۸۷] خود درخواست تمدید مهلت مجدد ایران را رد کرد و مقرر داشت که در نظر دارد "به محض اینکه برنامه کار دیوان اجازه دهد، براساس مدارکی که در آن موقع در دست خواهد داشت، به شور در مورد موضوعات مربوط به صلاحیت در پرونده حاضر بپردازد."

۶ - خواننده در تاریخ دهم خردادماه ۱۳۶۸ [۳۱ مه ۱۹۸۹] لایحه‌ای درخصوص تابعیت خواهان تسلیم و طی آن ازجمله استدلال نمود که به نظر وی، مدارک تسلیم شده توسط خواهان تابعیت امریکایی او را ثابت نمی‌کند. خواننده طی لایحه فوق‌الذکر از دیوان درخواست کرد به خواهان دستور دهد که اطلاعاتی راجع به دوران اقامتش در ایران ارائه کند تا خواننده بتواند درباره وابستگی خواهان با ایران اظهارنظر کند.

۷ - دیوان طی دستور مورخ ۲۰ تیرماه ۱۳۶۹ [۱۱ ژوئیه ۱۹۹۰] خود از خواهان خواست که "فتوکپی کامل گذرنامه امریکایی را که خواهان احتمالاً از تاریخ بروز ادعا تا تاریخ ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] داشته است" و همچنین "سایر مدارک مستندی را که موید کسب تابعیت امریکایی خواهان باشد، منجمله فتوکپی گواهی تابعیت امریکایی نامبرده، در صورت دسترسی"، به دیوان تسلیم نماید. طی

دستور مزبور همچنین از خواهان خواسته شد که "مدارک و اطلاعات مشخصی را راجع به دوره زندگی خود در ایران و نیز ارتباط بعدی خود با آن کشور، در صورت وجود"، تسلیم کند. از خواننده نیز درخواست شد که متعاقبا نظرات و مدارک خود را در پاسخ به مدارک خواهان به ثبت رساند.

۸ - در تاریخ ۱۵ مردادماه ۱۳۶۹ [ششم اوت ۱۹۹۰]، خواهان فتوکپی گذرنامه و گواهی تابعیت امریکایی مورد درخواست را به دیوان تسلیم کرد و متعاقبا در تاریخ ۲۰ شهریورماه ۱۳۶۹ [۱۱ سپتامبر ۱۹۹۰]، اطلاعات و مدارک مربوط به دوران اقامتش در ایران را ارائه نمود.

۹ - پس از آنکه خواننده در تاریخ ۲۲ شهریورماه ۱۳۶۹ [۱۳ سپتامبر ۱۹۹۰] ایراد گرفت که مدارک خواهان منطبق با مفاد تبصره ۳ ماده ۱۷ قواعد دیوان نیست که مقرر می‌دارد مدارک باید به هر دو زبان انگلیسی و فارسی به ثبت رسد، خواهان در تاریخ ششم مهرماه ۱۳۶۹ [۲۸ سپتامبر ۱۹۹۰] ترجمه مستندات را که به همراه لایحه مورخ ۲۰ شهریورماه ۱۳۶۹ [۱۱ سپتامبر ۱۹۹۰] خود تسلیم کرده بود، به ثبت رساند.

۱۰ - دیوان طی دستور مورخ دهم مهرماه ۱۳۶۹ [دوم اکتبر ۱۹۹۰]، به خواهان دستور داد که تا تاریخ ۲۱ آبانماه ۱۳۶۹ [۱۲ نوامبر ۱۹۹۰]، برابر ماده ۱۷ قواعد دیوان و نیز طبق رهنمودهای دیوان برای ترجمه مدارک، ترجمه مدارکی را که در ۱۵ مردادماه ۱۳۶۹ [ششم اوت ۱۹۹۰] به ثبت رسانده، تسلیم کند. پس از آنکه خواننده طی اظهاریه‌های مورخ ۱۱ و ۱۷ مهرماه ۱۳۶۹ [سوم و نهم اکتبر ۱۹۹۰] خود به نقایص ترجمه‌هایی که خواهان در تاریخ ششم مهرماه ۱۳۶۹ [۲۸ سپتامبر ۱۹۹۰] تسلیم کرده بود، ایراد گرفت، دیوان در تاریخ نهم آذرماه ۱۳۶۹ [۳۰

نوامبر ۱۹۹۰] به خواهان دستور داد که تا تاریخ هفتم دیماه ۱۳۶۹ [۲۸ دسامبر ۱۹۹۰] "ترجمه کامل متون انگلیسی و فارسی لوایح خود را که در ۱۵ مردادماه و ۲۰ شهریورماه ۱۳۶۹ [ششم اوت و ۱۱ سپتامبر ۱۹۹۰] به ثبت رسانده"، تسلیم نماید. دیوان مضافاً تأکید نمود که با توجه به گردش کار پرونده حاضر، در نظر ندارد مهلت مزبور را تمدید کند.

۱۱ - با توجه به اینکه هیچکدام از ترجمه‌های مورد درخواست به ثبت نرسیده بود، دیوان در تاریخ ۱۴ اسفندماه ۱۳۶۹ [پنجم مارس ۱۹۹۱] طی دستور دیگری به طرفین اطلاع داد که چنانچه خواهان ترجمه‌های مورد بحث را بدون اقامه دلایل کافی تا هشتم فروردین ماه ۱۳۷۰ [۲۸ مارس ۱۹۹۱] تسلیم ننماید، دیوان اعمال بند ۳ ماده ۲۸ قواعد خود را مورد بررسی قرار خواهد داد. دیوان مجدداً یادآوری کرد که در نظر ندارد مهلت تعیین شده در آن دستور را تمدید نماید.

۱۲ - دیوان طی دستور مورخ ۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۷۰ [۱۴ مه ۱۹۹۱] خود متذکر شد که خواهان ترجمه‌های مورد نظر را ظرف مهلت تعیین شده در دستور مورخ ۱۴ اسفندماه ۱۳۶۹ [پنجم مارس ۱۹۹۱] ثبت نکرده و توضیحی نیز راجع به عدم ثبت آنها ارائه ننموده است. از اینرو دیوان اعلام نمود که در نظر دارد طبق بند ۳ ماده ۲۸ قواعد خود "براساس مدارکی که به نحو مقرر، تا هشتم فروردین ماه ۱۳۷۰ [۲۸ مارس ۱۹۹۱] به هر دو زبان فارسی و انگلیسی به ثبت رسیده‌اند، مبادرت به شور درباره صلاحیت خود در پرونده حاضر نماید."

دو - نظرات دیوان

۱۳ - دیوان باید ابتدا تعیین کند که آیا جولیت آلن از تاریخ بروز ادعا تا ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] تبعه ایالات متحده بوده است، یا تبعه ایران، یا تبعه هر دو کشور.

۱۴ - خواهان به لحاظ محل تولد و تابعیت ایرانی والدین خود، طبق قوانین ایران تبعه این کشور محسوب می شود.

۱۵ - دیوان ملاحظه می کند که علیرغم دستورهای مکرر در مورد تسلیم ترجمه مدارک، خواهان ترجمه هایی را که ملزم بود طبق ماده ۱۷ قواعد دیوان به ثبت رساند، از جمله ترجمه گذرنامه و گواهی تابعیت امریکایی خود را تسلیم نکرده است. بنابراین، هیچ مدرکی که صحیحاً به ثبت رسیده و حاکی از تابعیت امریکایی خواهان باشد، وجود ندارد.

۱۶ - در نتیجه، دیوان به مسأله تابعیت غالب و موثر خواهان نمی پردازد و به ناچار ادعای وی را به دلیل عدم رعایت شرط صلاحیتی مقرر در بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی که در بخش ذریبط آن هدف از تشکیل دیوان چنین توصیف گردیده: "اتخاذ تصمیم درباره ادعاهای اتباع ایالات متحده علیه ایران و ادعاهای اتباع ایران علیه ایالات متحده...." مردود می شمرد.

سه - حکم

۱۷ - بنا به مراتب پیشگفته،

دیوان به شرح زیر حکم صادر می کند:

الف - ادعای خواهان، جولیت آلن، به دلیل فقد صلاحیت رد می شود.

ب - هر یک از طرفین باید هزینه های داورى مربوط به خود را تقبل نمایند.

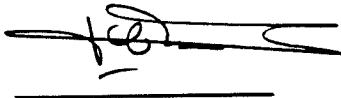
لايه، به تاريخ ۲۲ ديماه ۱۳۷۱ برابر با ۱۲ ژانويه ۱۹۹۳

گائتانو آرانجو - روئیتس

رئیس شعبه سه

به نام خدا

محسن آقاسینی

ریچارد سی. آلیسون